

Postanowienie z dnia 9 sierpnia 2001 r.

I PKN 155/01

Wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 3 KPC) dotyczy zarówno kasacji od wyroków, jak i kasacji od kończących postępowanie w sprawie postanowień w przedmiocie oddrzućenia pozwu i umorzenia postępowania.

Sędzia SN: Katarzyna Gonera.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 sierpnia 2001 r. sprawy z powództwa Jerzego S. przeciwko Polskim Kolejom Państwowym Zakładowi Maszyn Torowych w G. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powo-
da od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w Gdyni z dnia 13 listopada 2000 r. [...]

o d r z u c i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni postanowieniem z 13 listopada 2000 r. oddalił zażalenie powoda Jerzego S. na postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Gdańsku z 22 sierpnia 2000 r., którym umorzone zostało postępowanie w sprawie z jego powództwa przeciwko po-
zwanemu Przedsiębiorstwu Państwowemu Polskie Koleje Państwowe Zakładowi Maszyn Torowych w G. o odszkodowanie w związku z niezgodnym z prawem roz-
wiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w wyniku zawarcia przez strony ugody sądowej.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżył kasacją powód (na podstawie art. 392 KPC), zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie: art. 328 § 2 KPC w związku z art. 361 KPC przez sporządzenie uzasadnienia postanowienia, które nie odpowiada rygorom przewidzianym w tym przepisie, a także art. 469 KPC przez uznanie, że ugoda za-

warta przed Sądem Rejonowym nie narusza słusznego interesu pracownika. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego oraz poprzedzającego go postanowienia Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane po dniu 1 lipca 2000 r., a zatem do złożenia i rozpoznania kasacji należy stosować przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2000 r. (art. 5 ust. 2 tej ustawy). Zgodnie z art. 392 KPC w nowym brzmieniu kasacja przysługuje między innymi od postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania, kończącego postępowanie w sprawie. Z takim właśnie postanowieniem - podlegającym zaskarżeniu kasacją - mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie.

Zgodnie z art. 393 § 1 KPC w nowym brzmieniu, Sąd Najwyższy, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w § 2, może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna, zaś stosownie do przepisu art. 393³ § 1 KPC, kasacja - obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany - powinna zawierać także przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3 KPC) i to niezależnie od zamieszczenia przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 2 KPC uzasadnienia podstaw kasacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001 z. 3, poz. 52).

Nie jest spełnieniem wymogu z art. 393³ § 1 pkt 3 KPC przedstawienie jedynie uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bez wyraźnego powołania się na okoliczności wskazane w art. 393 KPC. Nie są to bowiem obowiązki tożsame, co wynika z jednoznacznej treści ustawy (art. 393³ § 1 pkt 2 i 3 KPC), wskazującej na odmienny

przedmiot regulacji. W rozpoznawanej sprawie uzasadnienie kasacji w istocie nie zawiera nawet uzasadnienia podniesionych w niej zarzutów naruszenia art. 328 § 2 KPC i art. 469 KPC, ani nie wykazuje, jaki wpływ miało ewentualne naruszenie tych przepisów na wynik sprawy (art. 393¹ pkt 2 KPC). Zarzut naruszenia art. 328 § 2 KPC nie został w ogóle uzasadniony, więc nie wiadomo, na czym miałyby polegać wadliwe sporządzenie uzasadnienia przez Sąd Okręgowy. Z kolei zarzut naruszenia art. 469 KPC, sprowadzający się do twierdzenia skarżącego, że zawarta ugoda sądowa narusza słuszny interes pracownika, nie wskazuje żadnych przepisów ani nie przedstawia jakiegokolwiek wyводу prawnego, z których wynikałoby, że powód mógł otrzymać „pakiet osłonowy wielkości 9-cio miesięcznego wynagrodzenia lub nawet wyższy”. Wynikający z art. 393³ § 1 pkt 3 KPC wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji dotyczy zarówno kasacji od wyroków i postanowień orzekających co do istoty sprawy wydanych w postępowaniu nieprocesowym, jak i kasacji od kończących postępowanie w sprawie postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu i umorzenia postępowania (kończących postępowanie w sposób formalny, bez orzekania co do istoty sprawy).

Przedmiotowa kasacja nie spełnia wymagania z art. 393³ § 1 pkt 3 KPC, gdyż nie wskazuje żadnej okoliczności uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania przewidzianej w art. 393 KPC. Nieprzedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest zaś jej wadą istotną, o konstrukcyjnym charakterze, wykluczającym uzupełnienie tego braku w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych pism procesowych, co czyni kasację niedopuszczalną i powoduje jej odrzucenie *a limine* (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001, z. 3, poz. 51).

Z tych względów kasacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. art. 393⁷ § 2 KPC w związku z art. 393⁵ KPC.

=====